Aleg. 91.

Sprawozdanie

Komisyi górniczej o petycyi Towarzystwa krajowego dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi w sprawie przestrzegania postanowień rozp. minist. z dnia 27. Stycznia 1866 przy wchodzie nafty zagranicznej do Austryi.

Wysoki Sejmie!

Krajowe Towarzystwo naftowe, ustanowione dla straży interesów górnictwa i przemysłu naftowego, widząc w jednostronnem zastosowaniu istniejących przepisów rozporządzeń ministeryalnych z dnia 17. Czerwca 1865. i 27. Stycznia 1866. r. ujmę dla tegoż przemysłu w Galicyi, zanosi do Wysokiego Sejmu prośbę o wezwanie c. k. Rządu, by powyższe postanowienia były zastosowane nietylko co do nafty krajowej, ale i zagranicznej, i opiera swoją prośbę na następujących powodach:

Według przepisów i rozporządzeń ministeryalnych z dnia 17. Czerwca 1865 i 27. Stycznia 1866 r. mogą być sprzedawane na materyał do oświetlenia tylko takie oleje, które najmniej na 30° R. czyli 37·5° C. rozgrzać potrzeba, zanim się płomieniem zajmą i palą.

Wprawdzie dozwolono późniejszem postanowieniem z dnia 10. Lutego 1868. r. Nr. 13 dz. pr. państ. sprzedawać oleje galicyjskie o niższym punkcie zapalności, jednak pod zobowiązaniami do uciążliwych środków ostrożności, podobnych do przepisów o sprzedaży spirytusu, a więc handel ten i olejami jest ograniczony do lokalnej potrzeby i niema szerszego zastosowania.

Oleje świetlne galicyjskie, będące przedmiotem handlu we Wiedniu i innych większych miastach, muszą zawsze odpowiadać i odpowiadają rzeczywiście wymogom powyżej pomienionych przepisów i fabryki krajowe wyrabiają wszystkie lepsze gatunki nafty o temperaturze zapal. 30° R.

Powyższe postanowienia rozp. minister. mają tylko zastosowanie co do nafty galicyjskiej, nie orzekają jednak, czy nafta zagraniczna ma być także badaną przy wchodzie w granice monarchii austryackiej, która przeto jest importowaną bez żadnej kontroli, przez co oleje świetlne tak amerykańskiego jak rossyjskiego i rumuńskiego pochodzenia nie zawsze posiadają ten punkt zapalności, jaki jest wymagany dla produktów austryackich.

Zważywszy zaś, że cena oleju świetlnego zawisła wprawdzie głównie od stosunków targowych stosuje się jednak i do gatunku i dobroci oleju, a więc i do punktu zapalności, zachodzi ten stosunek, że konkurencya krajowego fabrykatu z zagranicznym utrudniona jest u nas o tyle, iż produkt krajowy podlega kontroli pod względem punktu zapalności, podczas gdy produkt zagraniczny niepodlega tej kontroli, a jako dowód, że olej zagraniczny bywa gorszy od naszego, posłużyć może załączone świadectwo rafineryi nafty w Libuszy, według którego znaleziono punkt zapalności nafty amerykańskiej 30° C. czyli 24° R., a punkt zapalności nafty rossyjskiej 31° C. 24·8° R.

Co do nafty amerykańskiej wydaną została w Niemczech ustawa, żądająca, by nafta do handlu dopuszczana posiadała punkt zapalności, który oznaczony w aparacie konstrukcyi Abla, odpowiada prawie 24° R. rzeczywistej zapalności. Nafta amerykańska bywa w portach niemieckich badaną przez odnośne biura (Tert Bureau's), a jeżeli wymogom odpowiada, oznacza się stampiglią „Qualität deutscher Reichstert".

Zważywszy więc, że największa ilość nafty sprowadzaną bywa do Austryi z portów niemieckich, przezco nafta z oznaczeniem „Qualität deutscher Reichstert", wchodzi do Austryi bez żadnych trudności i najmniejszego zarzutu;

zważywszy, że w interesie możliwości konkurencyi towaru krajowego z zagranicznym koniecznem jest, by towar zagraniczny posiadał ten sam punkt zapalności co krajowy, wymagany postanowieniem rozporz. ministr. z dnia 27. Stycznia 1866;

zważywszy w końcu, że przez nieuwzględnienie powyższej prośby, przedłużyłoby się stan rzeczy stanowiący niewątpliwą szkodę dla handlu i przemysłu naftą krajową,

wnosi komisya górnicza:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, by polecił wszystkim urzędom cłowym przestrzegać rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. Stycznia 1866 r., w ten sposób, by stopień zapalności każdej nafty wchodzącej w granice Państwa Austryackiego był badany, a nafta, nieodpowiadająca tym wymogom, nie mogła być wprowadzaną jako artykuł handlu".

Lwów 11. Października 1883.

Zastępca przewodniczącego:

Gorayski.

Sprawozdawca:

Ochrymowicz.